

290.

RELACIÓ ENTRE ASSOCIACIONS DE VEÏNS I
PARTITS POLITICS -BARCELONA 1970-1980

JOSEP MARTI MASFERRER

"Para los comunistas, los graves problemas que las masas tienen planteados en las barriadas han de constituir gran preocupación y hay que tomarlos con fuerza en el conjunto de nuestras tareas de partido. Su importancia radica en que son una forma legal de organización de los vecinos del barrio, a través del cual es posible organizar la denuncia y difusión de los problemas existentes y la relación permanente entre vecinos facilitando, a través de su actividad, la organización democrática de masas en los barrios".

VIII CONGRES DEL PCE, Bucarest 1972

"La subversión en los barrios y en el ámbito laboral son las dos principales palancas que emplean los grupos de oposición para conseguir derrocar al Régimen actual español".

ESTUDIO SOBRE LA SUBVERSION EN LOS BARRIOS

- Ministerio de la Gobernación, 1975

El present treball ve a ésser la síntesi de l'estudi, que com a tesina de graduació es va fer amb el mateix títol a l'Escola de Ciències Socials de l'ICESB de Barcelona.

En la seva realització es va establir la hipòtesi de que els partits polítics, mancats durant el franquisme de canals de participació per a actuar, tingueren en les AA.VV. un bon mitjà. A l'ensem, aquestes tingueren en els partits un bon suport per a les seves lluites.

Així mateix partia de la base que no tots els partits tingueren la mateixa relació amb les Associacions de Veïns ni pel que fa a la seva implantació -dependent sobretot del tipus de barri- ni, molt sovint, mantingueren la mateixa política en tots els barris.

Semblava, talment, que en canviar la circumstància política i al comptar els partits amb nous camps d'actuació, les seves relacions amb les AA.VV. s'havien modificat. Es tractaria de comparar fins a quin punt, i per tant, descobrir la possible influència del context polític en aquestes relacions partits-AA.VV., i en definitiva en l'actuació d'aquestes.

Aquestes són algunes de les grans hipòtesis que he pretès dilucidar i mesurar empíricament.

Per comprovar l'evolució d'aquesta relació partits-AA.VV., he dividit l'estudi en tres grans temes: naixement, actuació (a través de l'anàlisi de les principals lluites) i situació actual. Dividint aquest darrer en dos capítols: a) Composició política actual i b) comparació amb les forces presents en el naixement.

Naturalment, la relació entre partits i AA.VV., depenia de variats factors externs i molt especialment de les circumstàncies polítiques i socials de cada moment. Per això es fan referències a aquestes variables car, altrament, no es comprendria en profunditat el significat d'aquestes relacions i llur evolució.

NAIXEMENT DE LES AA.VV. I PAPER DELS PARTITS POLÍTICS

En el citat treball és analitzat per un costat el naixement d'aquest moviment urbà i les zones de la ciutat on es produeixen, i per altre, les forces polítiques que hi participaren. Això comporta la divisió de l'origen de les AA.VV. en quatre grans etapes:

Ia. ETAPA - ASSOCIACIONS PEONERES 1960-69

En primer lloc, el que en podríem anomenar els peoners del moviment urbà, que agafa des de les més antigues associacions veïnals -nascudes a l'any 1960- legalitzades encara des de Madrid, fins a l'any 1969 i que són deu. Aquestes són: Amics Magòria, Les Corts, Sarrià, Sant Antoni, Montbau, Torre Llobeta, Vivendes del Congrés Eucarístic, La Pau, S.O. del Besós i La Maresma. Són intents independents l'un de l'altre, sense cap lligam entre elles. Tant les motivacions de la seva creació com les finalitats proposades varien d'unes a altres. Abarquen des de l'intent per part de veïns independents de "potenciar el barri en el seu aspecte cultural i artístic" (Les Corts), fins a la creació d'una A.V. per falangistes com a lloc on desenvolupar les seves tasques (Besós). Aquestes AA.VV. es caracteritzen gairabé sempre per la nula participació d'organitzacions polítiques d'esquerra.

Com podem veure, aquests fets, es donen a indrets ben diferents de la ciutat. Per tant, en aquesta primera etapa, no hi trobem cap tipus de relació significativa entre les zones on són creades. Són fets independents del grau d'urbanització del barri on neixen.

II ETAPA - ASSOCIACIONS POLITITZADES 1970-72

Una segona etapa fou l'època 1970-72 en la qual es pot dir neixen les AA.VV. com a elements de defensa urbana, destacant en aquest període la forta politització de les mateixes -entenent com a politització la participació activa de militants de partits polítics-. Es quan els partits polítics

-estructurar uns, petits frups tancats els altres-, aprofiten la "Ley de Asociaciones" de 1964 i es llencen a un nou tipus de lluita; a un nou front de lluita podriem dir, doncs la majoria d'AA.VV. neixen impulsades per ~~les~~ Comissions de Barri. Totes les AA.VV. nascudes arran d'una Comissió de Barri ho fan durant aquests anys.

Les AA.VV. nascudes en aquesta etapa són: Barceloneta, El Carmel, Casc Antic, Sants -Centre Social-, Ciutat Meridiana (9 Barris), Gràcia, Guineueta (9 Barris). Guinardó, -Joan Maragall-, Poble Nou, Polígon Porta, Prosperitat (9 Barris), Sagrada Família, Sant Andreu, Sant Martí de Provençals, El Taulat, Trinitat Nova i Trinitat Vella (9 Barris), Turó de la Peira, Verdum (9 Barris), Vallbona (9 Barris), Navas, Polígon Canyelles (9 Barris), Sol Baix, Sagrera y Parc de la Vall d'Hebron.

La majoria d'aquestes associacions són dins la Zona Residencial Est (1) que és la zona més proletària de la ciutat i amb molts dèficits d'equipaments. El que ens du a comprovar un paral·lelisme entre la degradació urbanística d'un barri i la presa de consciència dels seus habitants.

El fet de la politització d'aquestes zones, ja el veia l'Administració quan assenyalava:

"La subversión en los barrios y en el ámbito local, son las dos principales palancas que emplean los grupos de oposición para conseguir derrocar el Régimen actual español". (2)

Observem també que conjuntaments amb les AA.VV. que pertanyen a aquesta zona, sorgeixen en aquesta època les AA.VV. d'un seguit de barris amb tradició associativa com són: Gràcia, Sant Andreu, Poble Nou, Barceloneta, Sants -Centre Social-.

Com hem dit, aquesta etapa va significar un moviment clau per a les AA.VV. donat que les clandestines Comissions de Barri decideixen constituir-se en

(1) Borja, Jordi, Tarragó Marçal i d'altres 1971. La Gran Barcelona C.A.U.nº.10

(2) Ministerio de la Gobernación. 1975. Document atribuir al ... Citat per Jordi Borja a l'obra "Qué son las AA.VV.", pag. 32."

AA.VV. integrant-se en les Comissions Gestores. D'ací ve que de les 22 AA.VV. creades, només una: Parc de la Vall d'Hebron hou fou exclusiva-ment per veïns independents. Els màxims impulsors d'aquest procés varen ésser el Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC) i l'Organització Comunista Espanyola Bandera Roja (OCE-BR). Al primer el trobem en tots els barris, llevat de Vallbona, Trinitat Nova i Parc de la Vall d'Hebron, en tant que Bandera Roja estava implantada als 9 Barris a més de la Barceloneta, El Carmel, Casc Antic i Guinardó -Joan Maragall-.

En alguns indrets es varen fer patents divergències estratègiques entre aquests dos grups en el moment d'abandonar la clandestinitat de les Comissions de Barri i continuar bregant sota un prisma de canvi legal. Aquestes divergències es produïren a Trinitat Nova, Trinitat Vella i Guinardó -Joan Maragall-. De fet, però, no varen tindre massa transcendència (a nivell extern). Ara bé, a nivell intern sí que tingué repercussions. Atés que en l'any 1974, els militants de B.R. més significats del moviment urbà, ingressaren dins el PSUC.

D'altre costat els socialistes -en aquells moments, sota les sigles del MSC- eren el co-impulsors de les AA.VV. de Sant Andreu, Guineueta, Guinardó -Joan Maragall-, Casc Antic i Barceloneta. De totes passades però, aquest grup queda ja bastant per sota dels altres dos esmentats.

L'esquerra nacionalista hi era present per mitjà del PSAN. La seva presència dura, però, només aquesta temporada, tot decaient paulatinament, i es manifesta a Sant Andreu, Turó de la Peira, Sagrada Família, Gràcia, Sant Antoni i Barceloneta.

Comencem (a part de La Maresma) a trobar durant aquests anys a les agrupacions de cristians que també prenen part en aquest moviment ciutadà. Son potenciadors de les Comissions Gestores de Trinitat Nova, Sagrera, Navas i El Carmel.

Un grup polític que va jugar un important paper en aquella època i que no el tornem a trobar més es el PCE (i) que estava afincat a Ciutat Meridiana, Trinitat Nova, Roquetes i Verdum.

També passa el mateix amb l'OIC que després d'una forta empenta en els començaments, es va quedar estancada pel que a nous naixements respecta. L'OIC, llevat del Casc Antic, els trobem com al PCE (i) exclusivament a 9 Barris.

Com es imaginable, a gairabé totes les Comissions Gestores hi figuren lluitadors sense afiliació política. Però aci, el sorprenent del cas, i això confirma la politització esmentada, es que fins a l'any 1975 es creen cada any AA.VV. on tots els components de la Comissió Gestora eren militants de partit.

Els partits esmentats fins ara, a l'ésser en una mateixa etapa presents en diferents barriades, se'ls suposa amb una relació i coordinació entre les diferents cèl.lules dels esmentats barris. Ara bé, hi havia també un seguit d'agrupacions amb presència en un sol barri, cosa la qual feia que quedessin estancats i que per crisis internes, desgabells amb la policia o d'altres causes pròpies d'ideologies minoritàries, s'anessin esmortaint fins a desaparèixer. Alguns grups són: Círculos Comunistas, Plataformes Anticapitalistes, Movimiento de Liberación Comunista.

El fet assenyalat abans de què els partits aprofitaren i endegaren les organitzacions populars i ciutadanes com a instrument per a poder fer pública denúncia de les condicions en que es vivia i crear aleshores una consciència política, em ve confirmat per la lectura d'uns paràgrafs del VIII Congrés del PCE, cel.lebrat a Bucarest a l'any 1972:

"Para los comunistas los graves problemas que las masas tienen planteados en las barriadas, han de constituir gran preocupación y hay que tomarlos con fuerza en el conjunto de nuestras tareas de partido. Su importancia radica en que son una forma legal de organización de los vecinos del barrio, a través de los cuales es posible organizar la denuncia y difusión de los problemas existentes y la relación permanente entre vecinos, facilitando a través de

su actividad, la organización democrática de masas en los barrios'(1).

A la constatació feta abans, de què la presa de consciència dels veïns, va en relació a l'augment de dèficits que pateixen, s'hi aplega la de què en aquests barris més degradats és on sorgeixen les organitzacions d'esquerra i extrema esquerra. Sobretot aquestes darreres, tota vegada que com hem observat hi ha tot un seguit d'organitzacions (OCE-BR, PCE (i), OIC, MLC, etc) que pràcticament només tenen incidència en aquests nuclis urbans.

(1) La Vanguardia de Barcelona 26.6.1976

III ETAPA AA.VV. DE CONSOLIDACIO 1973-1977

Aquesta etapa que abraça des del 1973 fins a les primeres eleccions legislatives del juny 1977. Aquestes eleccions van fer que molts partits oblidessin la seva tasca dins les AA.VV., i és dedicuessin a la campanya electoral, per a després oblidar-se durant bastant temps dels actius "tallers de lluita", bé per a poder païr uns resultats que no esperaven, bé per a muntar futures estratègies.

Neixen durant aquesta època per ordre cronològic les següents AA.VV.:

Districte V, Bon Pastor, Sant Genis dels Agudells, Horta, Coll-Vallcarca, La Verneda, Dreta de l'Eixample, Esquerra de l'Eixample, Clot-Camp de l'Arpa, Sant Gervasi, Poble Sec, Gòtic, Fort Pienc, Camp d'en Grassot, Hostafrancs, Baró de Viver i Diagonal Mar.

De totes elles només les cinc darreres varen sorgir després del traspàs del dictador. Entenem doncs que el moviment associatiu urbà, neix i es consolida en l'etapa franquista, tota vegada que son 45 les AA.VV. creades en aquella època, i que moltes de les que vindran després ho faran estimulades per les ja creades que subdivideixen el barri (Poble Sec, Sants, El Parc, etc.)

La tercera etapa de les AA.VV. es caracteritzà per la presència també dels partits polítics com impulsors amb una forta disminució de l'extrema esquerra. Disminució que va en proporció directa al temps, car és més manifesta conforme avança aquest, fins arribar a desaparèixer en els darrers anys d'aquesta etapa. Agreixa aquest fet l'escisió de BR en el 1974.

Un cop més ens trobem al PSUC com protagonista polític dins les AA.VV., doncs aquest partit només queda al marge del Bon Pastor, La Verneda, Coll Vallcarca, Gòtic, Districte V i Hostafrancs.

L'extrema esquerra només la trobem representada pel PTE al Bon Pastor i per BR a Horta, creades ambdues a l'any 1973.

L'ATA CREACIÓ COMISSIONS GESTORES I PARTITS QUE EREN PRESENTS EN EL NOMBRE D'ELL ES

	Abans										Total			
	1970	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	Actual		%
	8	10	3	13	4	5	4	2	2	7	1	59	%	
IND	7	9	2	12	3	3	4	2	2	7	1	52	88'0	IND
PSUC	-	8	3	9	2	3	3	1	2	3	-	34	57'9	PSUC
PSC	-	2	2	2	-	2	2	1	2	-	-	13	22'0	PSC
CDC	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	-	2	3'4	CDC
OCE-BR	-	4	1	5	1							11	18'6	OCE-BR
MCC-OIC	-	3		1								4	6'8	MCC-OIC
PTC				1	1							2	3'4	PTC
PSAN	-	2	1	1		1						5	8'5	PSAN
F. E.	1									1		2	3'4	F. E.
PCE (I)	-	2		2								4	6'8	PCE (I)
CRIST.	-	1	1	2		2						6	10'2	CRIST.
C. C.		1										1	1'7	C. C.
LOR				1								1	1'7	LOR
CNT				1								1	1'7	CNT
USO					1							1	1'7	USO
BEAN									1			1	1'7	BEAN

Els socialistes suporten una certa presència i estan presents a Baró de Viver, Diagonal Mar, El Clot, Fort Pienc i Dreta i Esquerra de l'Example.

Continuen presents els Cristians, aquesta vegada en les AA.VV. de La Verneda Alta i la Dreta de l'Eixampla.

Cal observar un fet de notable transcendència, per primera vegada s'hi incorpora a la lluita urbana una força fins aleshores inexistent: Convergència Democràtica de Catalunya. Agrupació aquesta que ja es mantindrà present en el moviment urbà fins a l'actualitat, i com veurem més endavant ha assolit un alt grau de participació.

El fet que aquesta agrupació no nasqué fins a l'any 1974 és el motiu de no trobar-la fins a la constitució de l'A. V. del Barri Gòtic (1975).

IV ETAPA 1978-80

Aquesta darrera etapa es caracteritza per la poca presència dels partits polítics en les Comissions Gestores i es manifesta un paper preponderant dels veïns independents.

Les AA.VV. que sorgeixen són producte de subdivisions de barris: La Fransa (Poble Sec), Baix Guinardó (Joan Maragall), El Parc (Fort Pienc) Triangle (Sants). Així mateix neixen les corresponents a la zona residencial Oest -de residència mitja i superior-. Compren els Barris de: Pedralbes i Zona Universitària. Ratifiquem d'aquesta manera el paral·lelisme entre degradació de barri i pressa de consciència que esmentavem abans.

Concretant el paper dels partits polítics s'ha de senyalar la presència del PSUC en el barri del Parc i de CDC a Pedralbes.

Com hem dit abans, es constata una relació directe entre el tipus de barri i la militància que en ell s'hi dona. Observem doncs que a partir del 1975 apareix CDC i ho fa en dos barris molt concrets: Gòtic i Pedralbes. Això ens confirma una vegada més la hipòtesi establerta.

9 BARRIS

Especial repercusió en el moviment urbà barceloní ha ingut l'A.V. de 9 Barris. La qual cosa ens obliga a fer-ne una menció apart. La zona que compren aquesta popular A.V. corresponen a nou barris diferents: Torre Baró, Vallbona, Trinitat Nova, Trinitat Vella, Roquetes, Verdum, Prosperitat, La Guineueta, Ciutat Meridiana i posteriorment Polígon Canyelles que crearen l'associació com a resposta al Pla Parcial que l'Ajuntament els imposava . Això s'esdevenia a l'abril del 1970. I ja existia anteriorment una coordinació entre agrupacions polítiques d'esquerra i extrema esquerra que constituïen les Comissions de Barri.

Aquestes comissions de barri eren en un començament de caracter localista i la coordinació la duïen els membres de partit amb altres cel.lules del mateix partit d'altres barris. Més endavant es va intentat d'aconseguir cobertes legals per a poder treballar de cara al veïnat i s'endinçaren en alguns centres ja existents en diferents barris: Centre Social Trinitat Vella, Centre de Vida Comunitària Trinitat Nova, Centre Juvenil de l'Associació Parroquial Verdum, Cabezas de Família de Torre Baró, i Cabezas de Família de Vallbona.

L'A.V. la constituïren els barris de Torre Baró, Vallbona i Ciutat Meridiana que fou legalitzada amb aquesta denominació i en els seus estatus s'han aplegat els altres barris de la zona, figurant com a seccions de l'esmentat sector.

En la construcció de la vida associativa de la zona hi participaren els següents partits polítics: Círculos Comunistas, Plataformas Anticapitalistas, PCE (i) OIC, UCL, Cuadernos Rojos, Acción Comunista, ML, PSUC, OCE-BR, i MSC.

ALTRES ORGANISMES QUE HAN INTERVINGUT EN EL NAIXEMENT DE LES AA.VV.

ASOCIACIONES CABEZAS DE FAMILIA

Aquest organisme, en ésser creat per les circumstàncies oficials, amb una actuació delimitada, no els amolnava pas gaire la situació en la que es trobava el barri. De totes passades, però, la seva situació de caire legal era prova atraient com per a poder assolir des de dins les seves estructures l'arribar als veïns i poder fer les denúncies necessàries a aquests, per tal d'anar-los conscienciant sense massa problema per part del Govern Civil. Així si era possible, calia ficar-s'hi i controlar la Junta per tal d'endegar la tasca premeditada. D'aquesta manera ho varen entendre alguns grups i si les circumstàncies els ho permetien, ho aprofitaven. A aquest tipus d'estrategia s'hi havia oposat sempre OCE-BR doncs fonamentalment ells reivindicaven les Comissions de Barri com a representatives i a partir d'elles crear les AA.VV. corresponents.

Els grups que evolucionaven o volien evolucionar els "Cabezas de Familia" (per a canviar-ne la trajectòria, és clar) han estat PSUC, PTE i OIC.

L'actitut del PSUC respecte a aprofitar aquestes organitzacions va ésser la que va motiva els frexs amb L'OCE-BR en els barris esmentats.

Respecte al PTE, la mostra més significativa, es dóna en el barri del Bon Pastor, car s'integren en els "Cabezas de Familia" elements d'aquest partit que la varen revitalitzar i la feren evolucionar fins a crear-ne a partir d'ella l'A.V. també controlada per ells.

L'OIC ho feren amb els "Cabezas de Família" de Torre Baró i Vallbona. Ja hem vist com arran d'aquesta feta i amb coordinació amb altres centres socials, va esdevenir la creació dels 9 Barris.

CENTRES SOCIALS

Uns altres organismes que utilitzaren com a "Tallers" eren els Centres Socials on, i també recordant la teoria de la infiltració possible, s'hi integraven sempre que els hi era factible. Malgrat això, ja s'hi trobava una certa predisposició doncs els elements integrats en els Centres Socials, ja eren prou conscients de cara a les necessitats dels barris.

Els Centres Socials es varen crear per iniciativa del Patronat Municipal de la Vivenda. Foren creats com a plataforma per a dirigir els conflictes i reivindicacions del veïnat en els barris construïts pel P.M.V., però controlats sempre per una persona delegada de l'entitat responsable dels Centres.

"En la realitat però, els C.S. foren utilitzats per partits polítics, persones independents i altres organitzacions que tenien inquietuts per una lluita comuna contra el franquisme" (1).

"La contradicció que jugaven sempre els C.S. és la d'haver estat creats com a mitjà de control i canalització no conflictiva de les tensions socials que es donaven en els barri, i la seva utilització per part dels veïns com instrument de lluita, dirigida en moltes ocasions contra la mateixa entitat que els va crear" (2).

Fins i tot aquestes centres han fet la funció d'A.V. en alguns barris. Un exemple prou clar el constitueixen els C.S. "La Vinya" de Nostra Senyora del Port i el C.S. de Sants.

PARROQUIES

Al voltant del fet de l'utilització dels locals parroquials per part dels militants en els barris, s'ha especulat molt. Es ben cert però, que en molts barris

(1) Análisis global e histórico del nacimiento de los Centros Sociales y las circunstancias socio-políticas del entorno.

(2) Centre Social "La Vinya" Obra citada, pag. 2

les forces polítiques, sota altres denominacions -és evident- es trobaven repartides en diferents parroquies de la zona. Fent més aviat una tasca de formació interna, abans de decidir-se a la creació de l'A.V. corresponent.

Això s'ha donat entre altres llocs al Casc Antic per mitjà de Bandera Roja, PCE (i), Jove Guardia Roja i PSUC i a l'Esquerra de l'Eixample, amb Convergència Socialista i PSUC.

També cal esmentar que un 48% de les AA.VV. de la ciutat, varen fer servir els locals parroquials per endegar les primeres reunions i la majoria els utilitzaren fins a l'obtenció d'un local propi. Aiximateix un 16% hi han tingut problemes. I alguns de seriosos, no sols de tancar-se en banda, sinó incús de denúncies públiques al veïnat.

Han utilitzat locals o han col.laborat amb alguna parròquia del veïnat les següents AA.VV.:

Barceloneta, Besós, Bon Pastor, El Carmel, Casc Antic, C.S. de Sants, Clot-Camp de l'Arpa, Sagrada Família, Sant Andreu, Turó de la Peira, Verneda Alta, Districte V, Esquerra de l'Eixample, Fort Pienc, Gràcia, Prosperitat, Les Roquetes, Sagrera, Sant Genís dels Agudells, Vallbona i Verdum.

De la mateixa manera hi han tingut problemes:

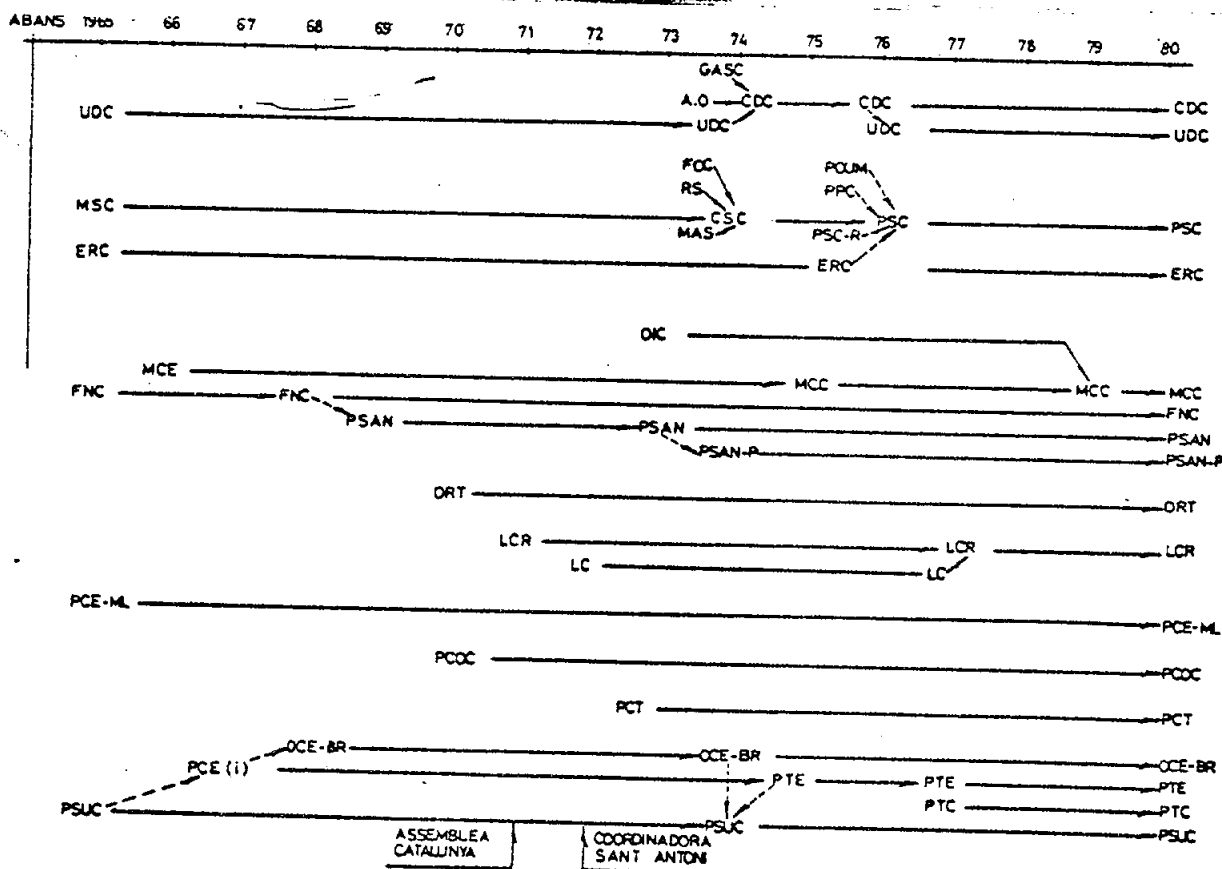
Parc de la Vall D'hebron, Trinitat Vella, Sants-Sol Baix, Ciutat Meridiana, Poligon Porta, Hostafrancs i Horta.

A ben segur que n'hi ha d'altres que podrien engroixir qualsevol de les dues llistes, ara bé, aquestes esmentades són les que ho han assenyalat explícitament.

RELACIO DE PARTITS

En tot el procés de naixement, desenvolupament i actualitat del moviment urbà, hi han intervingut setze forces polítiques amb presència física i d'altres disset més, les quals mitjançant pactes, escissions i fusions han fomentat les primeres esmentades.

Com que fóra molt enotjos d'explicar amb claretat tots els esdeveniments que s'han produït al llarg de tot aquest procés de pactes, he preferit de fer-ne un quadre on es visualitza la genealogia que s'ha succeït:

En l'organigrama són assenyalats els partits o trencalls d'organitzacions que confluen marcats amb línia recta i en un mateix pla. Les línies contínues es refereixen al pas en bloc del grup cap un altre. Quan està marcada per puntets, és que es tracta d'escissions d'un grup cap a l'altre.

GRUPS POLÍTICS QUE HAN ESTAT PRESENTS DIRECTA O INDIRECTAMENT
EN EL PROCÉS URBA.

A. C.	= ACCION COMUNISTA
A. O.	= ACCIO OBRERA
BEAN	= BLOC D'ESQUERRA D'ALLIBERAMENT NACIONAL
CDC	= CONVERGENCIA DEMOCRATICA DE CATALUNYA
CSC	= CONVERGENCIA SOCIALISTA DE CATALUNYA
ERC	= ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
FOC	= FRONT OBRER DE CATALUNYA
GASC	= GRUP D'ACCIO AL SERVEI DE CATALUNYA
LC	= LIGA COMUNISTA
LCR	= LIGA COMUNISTA REVOLUCIONARIA
MAS	= MOVIMENT D'AUTOGESTIO I SOCIALISME
MCC	= MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA
MCE	= MOVIMIENTO COMUNISTA DE ESPAÑA
MSC	= MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA
OCE-BR	= ORGANIZACION COMUNISTA DE ESPAÑA - BANDERA ROJA
O. I. C.	= ORGANIZACION DE IZQUIERDA COMUNISTA
ORT	= ORGANIZACION REVOLUCIONARIA DE TRABAJADORES
PCE (i)	= PARTIDO COMUNISTA DE ESPAÑA = INTERNACIONAL
PCE-ML	= PARTIDO COMUNISTA DE ESPAÑA - MARXISTA LENINISTA
PCOC	= PARTIT COMUNISTA OBRER DE CATALUNYA
PCT	= PARTIDO COMUNISTA DE LOS TRABAJADORES
PCU	= PARTIDO COMUNISTA DE UNIFICACION
POUM	= PARTIT OBRER D'UNIFICACIO MARXISTA
PPC	= PARTIT POPULAR DE CATALUNYA
PSC	= PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA
PSC-R	= PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA -REAGRUPAMENT
PSAN	= PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS
PSAN-P	= PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL PROVISIONAL
PSUC	= PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA
PTC	= PARTIT DEL TREBALL DE CATALUNYA
PTE	= PARTIDO DEL TRABAJO DE ESPAÑA

RS = RECONSTRUCCIÓ SOCIALISTA

UDC = UNIÓ DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

ELS PARTITS POLÍTICS I ELS CONFLICTES I LLUITES DE LES AA. VV.

REPERCUSIONS EN LES AA. VV. DELS ESDEVENIMENTS POLÍTICS GENERALS

L'objectiu primer i principal de les AA. VV. era la defensa dels interessos dels veïns. La recerca d'una manera de vida digna que el descontrolat capitalisme urbà els negava era la motivació per mantenir la lluita encetada.

Ara bé, com que ni les lleis els amparaven, ni els seus raonaments eren escoltats, continuava la degradació de la ciutat. Aquests moviments havien d'esdevenir-se forçosament de caire polític i emmarcar-se dins la lluita global i encetada molts anys enrera per altres sectors (partits polítics, organitzacions sindicals, etc.) en la conquesta d'un estat democràtic que garantís una millora en la qualitat de vida.

D'aquesta manera els esdeveniments que es produïen a nivell polític en el país, tenien una certa repercusió en el sí de les AA. VV. i, les diferents estratègies i postures de les organitzacions polítiques a nivell global, es manifestaren en el paper jugat pels partits que les recolzaven dins el moviment urbà.

Així la constitució de L'Assemblea de Catalunya el 7 de novembre de 1971, per mitjà de les forces polítiques més importants de Catalunya, va motivar a l'any següent la creació de la Coordinadora de Sant Antoni, que aplegava a 14 AA. VV. de barri. Aquesta fou la primera coordinadora unitària de barris, tota vegada que la Federació d'Associacions de Veïns (F.A.V.B.) d'aleshores només representava a les de carrer "bombillaires".

Els diferents canvis d'alcaldes i Govern Civil despertaven certa expectació en les AA. VV. pel que respecta a la postura que aquells prendran en front del moviment ciutadà.

A l'any 1975 i tenint ja in primer avís del final del dictador -malura d'aquest durant l'estiu anterior- es multipliquen els esforços dels opositors al règim

enfortint les organitzacions existents, sobretot l'Assemblea de Catalunya.

Es llavors quan es planteja l'entrada de les AA.VV. dins l'Assemblea. El PSUC fomenta l'ingrés de les AA.VV. individuals i així s'enfortia la seva representació dins l'A.V. de C. Convergència Socialista de Catalunya seguirà la mateixa postura més per afinitat amb el PSUC que per estratègia pròpia (doncs com ha mostrat en el seu paper en les AA.VV. no ha manifestat massa cap estratègia concreta). Per altra costat i volen jugar un paper més preponderant del que la seva militància oferia, el PTE va intentat potenciar les Assemblees democràtiques de Barri, per adherirles a l'Assemblea de Catalunya. La resta de partits, no tinc notícia que haguessin potenciat expressament una o altra estratègia.

L'Etapa de transició i desequilibri del règim després de la mort d'en Franco, els partits comencen a ésser legalitzats i a alentat-se en certa manera de les seves activitats dins les AA.VV, tot obrint locals seus en els barris i preparant-se per a les seves actuacions futures. És evident que parlo dels partits parlamentaris, car l'extrema esquerra intentà aprofitar aquesta sortida per augmentar el propi pes específic dins les associacions veïnals, estratègia aquesta que es veí malaguanyada per les pròpies crisis internes que patiren.

Durant els anys 1976 i 1977 van en augment les accions de reivindicació nacional catalana, que té un clar exponent en els barris, mitjançant el Congrés de Cultura Catalana. Va ser arran d'aquest Congrés quan més col.laboracions es donaren entre les AA.VV. i les altres entitats dels barris (A Sants per exemple, hi col.laboraren 60 entitats).

Es a partir d'aquesta época quan es comença a perfilar una més gran hegemonia dels partits parlamentaris. Els altres, els que anomenem extrema esquerra el sotrac rebut en les primeres eleccions generals accelerà les seves pròpies crisis internes, que mermen molt les seves actuacions.

CONFLICTES I LLUITES

Entenem per lluites o conflictes aquelles accions que plantegen els veïns front l'Administració i que sobresurten de la legalitat establerta, pel que es refereix a reivindicació. Malgrat que de vegades aquestes lluites sorgeixen per a fer complir a l'Administració la legalitat vigent, tot sovint oblidada per l'Ajuntament.

LLUITES ESPONTANEEES

Cal fer d'antuvi una classificació de conflictes. Així ens trobem amb lluites primàries que no pretenen altra cosa que superar un problema puntual, com pot ser la manca d'un semàfor i que la majoria de vegades es presenten de sobte arran d'algun accident i sorgeixen espontàniament les lluites de rebuig. Hom les anomena "lluites espontànnees.

Com que l'acció és espontània i aquests conflictes han esdevingut abans de la transició democràtica, període en el qual els partits no gaudien pas de la capacitat d'acció actual, es trobaven desbordats i més que desbordats pel veïnat, els seus militants "veïns també" es llençaven al carrer, reivindicant l'acció puntual. Era a partir d'ací quan es plantejaven el formar part de L'Associació de Veïns que ja s'endevinava amb aquest embrió. Com exemples tenim: Polígon Porta, Districte V i Horta.

LLUITES DIRIGIDES

En un altre estadi, trobem els conflictes que superen l'impuls instintiu i que entren en clara contraposició amb la política urbana seguida per l'Administració.

En ésser el destí de la ciutat el que es posava en joc o la mutació de la seva història (locals d'interés artístic enderrocats per a la construcció de vivendes) entraven a formar part del conflicte altres tipus d'associacions ciutadanes que la seva activitat normal es desenvolupava al marge de les associacions de veïns, com poden ésser col.legi d'Arquitectes, Col.legi d'Apararelladors, Amics de la Ciutat, etc.

Tot aixó, juntament amb el recolzament moral -que no físic- de la resta de la població, ajudava a assolir uns millors objectius.

Quan el que provocava el problema eren obres d'infraestructura (grans vials, instal·lacions del Metro, etc.) que afectaven a més d'un barri, s'engaltava un moviment de coordinació entre els diferents barris, tot fent un front comú i engegant unes relacions que en la majoria de casos continuaven després de solventat el conflicte. Això es clar, succeïa quan en aquests barris estava implantada una A.V. Si no era així, els barris veïns se'n feien càrrec fins a la creació de la mateixa (Verdum, La Maresma, etc.)

Aquestes lluites que anomenem dirigides, són engegades després de tot un seguit de trobades entre el veïnat, i sovint amb un acord previ de les forces polítiques presents en el barri, cara als objectius a aconseguir. Pel què fa al paper d'aquestes forces polítiques, una valoració amb pretensions de validesa absoluta de l'intervenció de cada partit podria pecar de subjectivitat donades les característiques polítiques del moment en que es produïen els fets. Per altre costat, no ha quedat constància escrita, en molts casos de la pròpia lluita i molt menys encara, de l'ideologia present en aquestes lluites. Tot sovint s'ha hagut de reconstruir mentalment els fets per a recordar a persones presents en els afers esmentats i compromesos amb ideologies concretes.

D'ací que només pogui assenyalar que el paper dels partits en les diferents lluites, depenia de la presència dels militants de què disposava. I que d'aquests depenia l'actitud a pendre com a veïns de la zona. Ens trobem un partit que ha recolzat plenament una lluita en un indret i no l'hem trobat en un altre barri que portava una mateixa lluita.

D'altre costat, també ens hem trobat que unes mateixes sigles fomentaren lluites ben diferents en un barri o altre. Depenia doncs, sobretot, de la motivació que en sentien els militants alhora de recolzar o no unes accions.

Tot i això, s'han donat certs frecs entre diferents partits, sobretot, en el moment de determinar l'estratègia a seguir, encara que l'objectiu final fdrà el mateix. La majoria de vegades, aquestes divergències eren motivades per friccions personals.

D'aquesta manera i tinguent presents que divuit AA.VV. han manifestat no haver divergit mai les forces polítiques que formaven l'AV s'ha produït un recolzament entre els partits que amb el temps han assolit representació parlamentària: PSUC, PSC i darrerament CDC enfront d'agrupacions extra-parlamentàries: PTE, OCE-BR, MCC i d'altres de manera més esporàdica.

Així doncs s'han produït friccions entre PSC i PTE en dues ocasions en dos barris diferents, Bon Pastor i Clot i entre PSUC i PTE en tots els barris que aquestes dues agrupacions s'hi trobaren presents i que han manifestat en el decurs de les entrevistes, haver divergit les forces polítiques que s'hi trobaven: Turó de la Peira, Bon Pastor, Gràcia, Clot i Esquerra de L'Eixampla.

Es de destacar que en la majoria de casos aquestes divergències no eixien i els veïns acostumaven a mantindre's al marge, i quan la discreció no es mantenia, es malmetia el paper de L'A.V., tot i això algun cop arribaven a paralitzar temporalment alguna vocalia, sobretot, en aquelles AA.VV. que els partits polítics es trobaven polaritzats en grups de treball (El Clot). En una A.V. aquestes divergències eren tant manifestes que arribaven a paralitzar tota l'activitat (Ciutat Meridiana).

De la mateixa manera que trobem divergències entre partits, aquests s'han unit quan es tractava de desplaçar als feixistes que ocupaven algunes AA.VV. Així es el cas del Besós que des de la seva creació a l'any 1963 estava controlada per falangistes, va ser el bloc format per Moviments Llibertaris, MCC, PTC, i IND que a l'any 1977 aconseguí desplaçar als dits falangistes de la direcció de l'A.V. Així mateix a Montbau fou a l'any 1975 que PSUC, Esquerra Republicana, PSC, PSAN-P i IND varen desplaçar a Fuerza Nueva fent dimitir al president de l'A.V. i convocant noves eleccions en les que la candidatura unitària composta pels grups citats va resultar guanyadora.

CONFLICTES ACTUALS

A l'actualitat, tot i els nombrosos conflictes pendents de temps passats, la nova dinàmica reivindicativa és molt més moderada, degut a la manca d'il·lusió i d'activisme a causa de la confiança que s'ha donat als partits d'esquerra

d'ençà de les primeres eleccions legislatives, i sobretot després de la entrada de partits d'esquerra a l'Ajuntament.

Malgrat la confiança que se'ls havia donat, aquests partits d'esquerra veuen amb malifiança el moviment urbà (sobretot els socialistes) doncs són prou conscients que aquest moviment els pot desbordar, més encara quan, per la dependència a una administració central, no es gaudeix dels mitjans necessaris per fer front a les necessitats de la ciutat.

Les reivindicacions actuals, per un costat, han deixat d'ésser unes reivindicacions simples, aconseguides amb gatzara, per passar a ser reivindicacions de qualitat dels serveis, per un altre costat, la mateixa liberalització ha provocat un seguit d'afers pels quals s'ha hagut de mobilitzar els veïns (bàsicament motivades per l'instal.lació de Bingos arran de la ciutat).

Referent a la qualitat de les reivindicacions, ens trobem que estan immersos en aconseguir un Centre de Salut i Planning Familiar, entre altres els barris de:

- MONBAU
- PROSPERITAT
- BARCELONETA
- VERDUM
- TRINITAT NOVA
- POLIGON PORTA
- VALLBONA
- AMICS MAGORIA
- TURO DE LA PEIRA
- TRINITAT VELLA
- CASC ANTIC

Això sense oblidar que són nombroses les AA.VV. que reclament una Biblioteca pública pel seu barri -Col.laboracions amb mestres per a mesurar la qualitat de l'ensenyament, Col.laboracions amb personal sanitari com a usuaris de la ciutat.

Aquesta dinàmica més moderada en la lluita, va en consonància amb les forces polítiques presents. Si bé se n'han mantingut algunes com PSUC i PSC. Aquests han anat moderant les seves postures a mesura que assolien un grau de participació en l'esfera política de l'Administració.

Aques procés s'ha vist recolzat amb la incorporació de forces de centre com CDC, els plantejaments de la qual, són prou lluny de promoure gatzara.

Una tecera raó encara ens ve a refermar aquesta constatació: la forta reculada de l'extrema esquerra en l'espectre ciutadà.

PARTITS POLITICS I AA.VV. A L'ACTUALITAT

S'exposa a continuació la presència dels partits en les Juntes de les AA.VV. actuals, expressat en el nombre d'AA.VV. presents, i en el % respecte al total d'AA.VV. existents:

	<u>Nombre d'AA.VV.</u>	<u>% sobre el total d'AA.VV. (1)</u>
IND	50	94'3
PSUC	30	56'6
PSC	11	20'7
CDC	9	17'0
MCC	6	11'3
OCE-BR	2	3'7
PTC	2	3'7
PSAN	1	1'8
LCR	1	1'8
CNT	1	1'8
ORT	1	1'8
USO	1	1'8
ERC	1	1'8

Hi manquen les AA.VV. que es trobaven amb la Junta dimitida o que han manifestat treballar sense Junta.

Com ja hem vist, a mesura que s'ha anat clarificant la situació política, els militants han deixat de dedir-car-se exclusivament a la tasca reivindicativa des de les organitzacions populars, per a treballar dins els seus respectius partits, en base a reorganitzar-los estructuralment i afiançar el seu funcionament. Degut a aquest procés, aquestes organitzacions s'han vist mancades

(1) Recordem que a cada A.V. hi acostumen a estar presents dues o més forces polítiques.

d'uns quadres experimentats i han sorgit per arreu persones independents per a continuar la tasca endagada.

Aquests independents que ja treballaven en la majoria de casos en les respectives AA.VV. han hagut d'assolir els càrrecs de Junta, convertint-se d'aquesta manera en la força política (certament no homogènica) més important de l'actual associacionisme urbà.

Molts d'aquests independents ho són degut a que han deixat de militar en els seus partits. Aquest fet, s'ha donat sobretot en el sí de les organitzacions de l'esquerra extraparlamentària, i han exgríixat aquest estol d'independents.

Això ha fet, que aquesta massa de gent no afiliada en trobi ocupant el 62% dels total dels càrrecs actuals dins les AA.VV. i que en moltes d'elles siguin l'única força representada. Així ens trobem que en el cas de les AA.VV. de:

- ZONA UNIVERSITARIA
- TRIANGLE DE SANTS
- LA FRANSA
- CASC ANTIC
- BAIX GUINARDÓ
- TORRE LLOBETA
- VIVENDES DEL CONGRÉS
- VERNEDA ALTA

no hi trobem cap militant de partit dins la Junta, i certament moltes d'aquestes porten una constant activitat.

MOVIMENT DE SOCIS

Tot aquest procés de trasbalsament de partits a independents, ha anat lligat al moviment de socis, doncs amb el post-franquisme i paral·lelament a l'abandó dels militants de partit, s'ha donat un creixement espectacular del nombre d'associats i alhora una disminució d'activitat, la qual no cal basar-la únicament en la manca d'afiliats a partits polítics, sinó que s'ha d'emmarcar en el context general d'apatia pel que ha passat, i en què encara es troba la base popular. La bona fe de la gent que ha continuar bregant no ha estat suficient. motivació, donat el desengany dels molts que creien veure en l'actual situació política una ràpida disminució dels seus problemes.

Això com és evident, comporta una escassa participació de socis actius. Aquesta característica és comuna en totes les AA.VV., tant les que gaudeixen d'una Junta polititzada (composta per membres de partits polítics) com les que ja he esmentat.

Malgrat que hi han associacions que disposen de més de 2.000 socis (Turó de la Peira) el nombre de gent activa no depassa els 25 que acostuma a ser la xifra que es dona en les AA.VV. amb menys nombre de socis.

Aquesta característica és comuna així mateix, en les AA.VV. que porten anys funcionant i en les recentment creades. Tampoc es nota cap diferència entre uns barris o altres.

PRESENCIA DELS PARTITS EN LES JUNTES DE LES AA. VV.

L'escadussera informació que tenen a les AA. VV. pel que respecte a la militància política dels seus socis (i a més, única font de què es disposa) al llarg del seu historial, ha fet que fins ara, en parlar de forces polítiques, s'havia de fer a nivell global, o sigui, que s'analitzava les àrees d'influència dels partits, i la presència o no d'aquests, en el moment de la creació de les Comisiones Gestores, d'eleccions a Junta, o bé de maluries polítiques internes de l'A. V., donat que no s'especificaven generalment, els càrrecs ocupats per cada partit, ni la força de convocatòria de què disposaven, tota vegada que aquesta venia determinada pel tipus i gravetat del problema en que es topaven els veïns.

A mesura que la situació política general del país s'ha anat normalitzant, paral·lelament han anat sorgint les diferents tendències a llum pública. Es doncs en una segona etapa d'entrevistes realitzades l'estiu de l'any 1980, quan coneixem el càrrec dins les Juntes de les AA. VV. dels militants de cada partit. I podem per tant veure on estan presents uns i altres, i d'altre costat el tipus de càrrec ostentat.

REPRESENTACIÓ QUANTITATIVA DELS PARTITS

Passem a veure, en primer lloc, la representació quantitativa dels partits dins les Juntes, i després l'analitzarem a nivell qualitatiu, segons els membres que cada partit té en els diferents càrrecs que componen aquestes Juntes. Així doncs, passem a veure el nombre de militants que es troben actualment dins les Juntes de les AA. VV.

RELACIÓ DE CARRECS

El nombre total de càrrecs és de 212 repartits de la següent manera:

- 128	d'ells	corresponen a	INDEPENDENTS
- 43	"	"	PSUC
- 13	"	"	PSC
- 11	"	"	CDC
- 7	"	"	MCC-OIC
- 2	"	"	OCE-BR
- 2	"	"	PTC
- 1	"	"	CNT
- 1	"	"	USO
- 1	"	"	LCR
- 1	"	"	ORT
- 1	"	"	ERC

A primera ullada observem l'hegemonia total i absoluta dels independents. Ara bé, tenint en compte que com a independents s'hi considera tot aquell que no milita en partit, hom no els considera pas una força homogènia.

Per tant, i entenent com a força homogènia una coherència ideològica i uns plantejaments polítics dins d'aquesta línia, s'ha de assenyalar al PSUC com a primera força eminentment política dins les AA.VV. amb els 43 membres. A força distància, així sí, dels independents.

El seguïx el PSC amb 13 càrrecs. Representació molt minsa donada l'importància d'aquest partit. No s'enten massa que el partit d'esquerra més votat en l'àmbit local, assoleixi tan poca representació en aquestes organitzacions de base.

S'ha de remarcar el creixement de CDC en l'àmbit de les AA.VV., car es una força que no trobarem en el procés de constitució de les AA.VV. i que s'hi ha anat afermant en els darrers temps.

Observem d'altre costat, la preeminència de les forces parlamentàries de centre i esquerra, enfront de l'esquerra extraparlamentària, que llevat del cas de MCC-OIC és ben minsa.

PRESENCIA QUALITATIVA DELS PARTITS

Malgrat el desànim existent en alguns barris, que han manifestat haver de continuar en el càrrec per manca de nous elements per ocupar-los, en la majoria d'ells, les eleccions de renovació de Junta s'han dut a terme.

Partits	Càrrecs									
	PRESIDENTS		VICE-PRESIDENTS		SECRETARIS		TRESORERS		COMPTADORS	
	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
IND	26	49	36	65.4	37	68.5	32	59.2	7	70
PSUC	18	34	8	14.5	8	14.8	7	14.0	2	20
PSC	2	3.8	5	9.0	3	5.5	2	4.0	1	10
CDC	2	8.8	2	3.6			6	12.0		
OCE-BR	1	1.9			1	1.9				
MCC-OIC	2	3.8	1	1.8	3	5.5	1	2.0		
PTC	2	3.8								
PSAN			1	1.8						
ORT			1	1.8						
CNT					1	1.9				
USO							1	2.0		
LCR			1	1.8						
ERC					1	1.9				
G. ANARCO							1	2.0		

PRESIDENTS

S'ha d'assenyalar en primer lloc, el predomini dels independents, tant pel que respecte a president, com pels restants càrrecs de la Junta.

D'aquesta manera estan representats en el 47% dels càrrecs de president. Concretament ocupen la presidència en 27 AA. VV.

En segon terme, trobem al PSUC que ostenta 18 presidències. El que ve a ésser el 31% del total.

Els segueixen amb molts menys càrrecs, PSC, MCC, PTC i CDC amb dos presidents cadascun d'ells. I OCE-BR que es troba a la presidència d'una A. V.

VICE-PRESIDENTS

30

Pel que respecte a les vicepresidencies, ens trobem quelcom de semblant en la seva distribució doncs, com passarem a veure, l'ordre cronològic és el mateix, malgrat que variïn les xifres.

Aquí la presència de independents és més aclaparadora, car són 36 els càrrecs que ells ocupen (67,7%).

També els segueix el PSUC, però només té el 15% de vicepresidencies o sigui, 8 càrrecs.

El PSC ocupa el tercer lloc amb molt poca diferència, doncs està representat a 6 AA.VV. (11,3%).

CDC assoleix també dues vicepresidències, el mateix nombre que presidents.

I el PSAN, LCR, ORT, MCC ocupen un d'aquests càrrecs cadascun d'ells.

SECRETARIS

Així mateix, es manté l'ordre pel que respecte a les secretaries de les Juntes. Ens trobem que els independents tenen 38 càrrecs que representen el 67,8%. Mentre que el PSUC en té 10, o sigui el 17,8%.

Una altra vegada, és el PSC el que ocupa el tercer lloc, malgrat que els seus quatre representants només signifiquin el 7,1% del total.

MCC té dos secretaris, i CDC i OCE-BR un cada agrupació. Aquí ens trobem amb dues forces, fins ara ignorades, com són CNT i ERC que també es troben amb un representant cada una d'elles.

TRESORER-COMPTADOR

Pel darrer càrrec representat a la Junta, s'han agrupat tant els que manifestaven tresorer, com els que el tenen amb el nom de comptador. Així mateix he contabilitzat aquests càrrecs quan es donen en una mateixa AA.VV. per la complementació que hi ha entre els dos càrrecs.

Aquí també, per no haver de variar l'esquema, trobem els independents en primer lloc, i en aquest cas ocupen més càrrecs ells sols que totes les altres forces polítiques plegades. Les arquas de les AA.VV. portades per ells són un 65,5%. El que en números rodons són 40 càrrecs.

I un cop més torna el PSUC ocupà el segon lloc amb 9 càrrecs que representen el 13,1%.

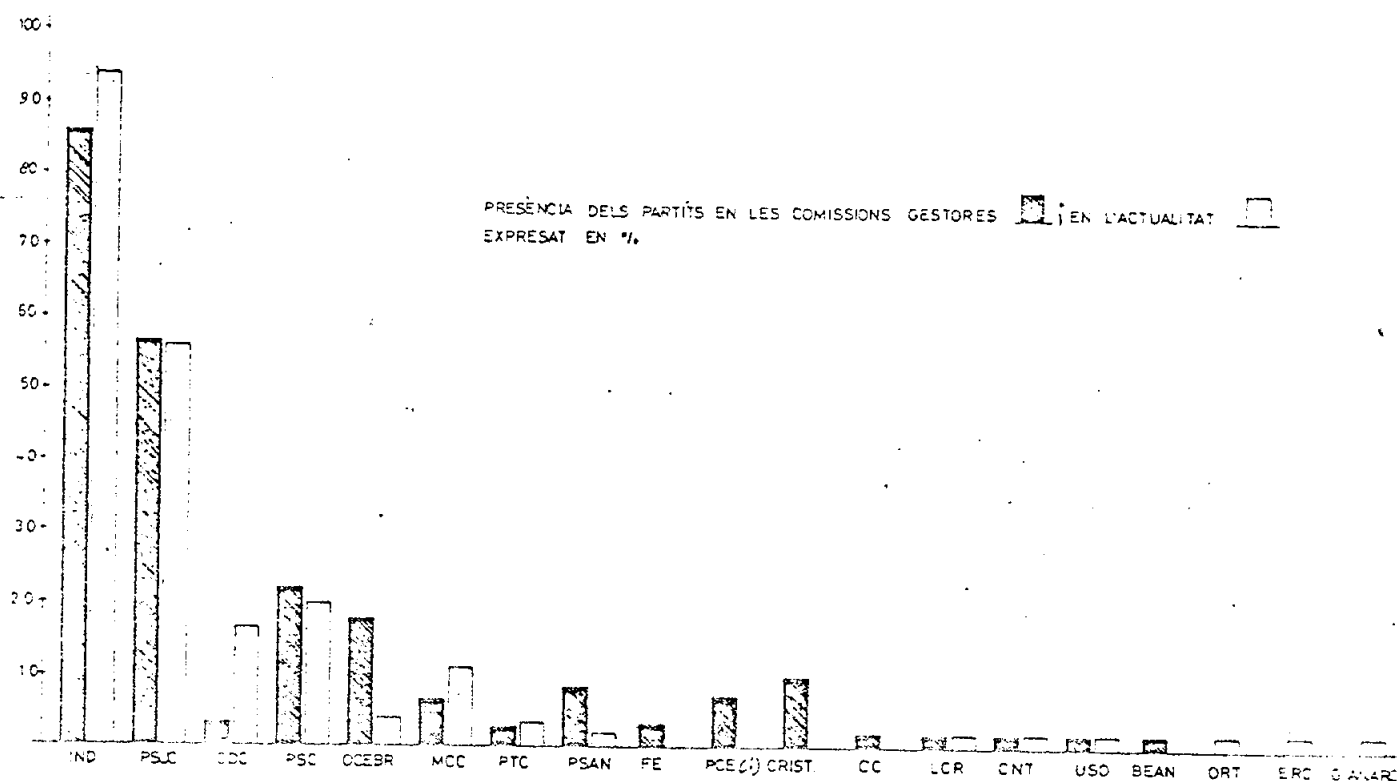
CDC aquesta vegada és la tercera força amb el 9,8% que vol dir disposar de 6 càrrecs.

I el PSC el segueix amb tres càrrecs que vénen a representar el 4,9%. Ens tornem a trobar dues noves agrupacions que fins ara no havien sortit. És la USO que té un càrrec, i a PORTA l'A.V. va manifestar

que la seva tresoreria estava portada per dos membres, un de PSUC i l'altre del que ells anomenen GRUP ANARCO i que aquesta denominació fa difícil que l'englobi dins de cap determinació.

Cal després de veure aquest resum, tornar a remarcar un cop més, que el fet de que els independents ocupin tants càrrecs, no vol pas dir que tenen una actuació homogènia, ni tant sols una visió semblant del moviment urbà, donat l'ample ventall d'ideologies que s'hi poden aplegar en les seves sigles.

També cal esmentar que en totes les AA.VV. on el PSUC ocupa el càrrec de vicepresident, la presidència ha estat assolida per un IND. només s'excepciona en els barris de Sant Gervasi i de la Sagrada Família, i en ambdues comparteix la vicepresidència. Aquest fet de doblar càrrecs que mai es dona en el cas de president, acostuma a ser resultat del "consensus" entre les forces polítiques que presenten la candidatura a Junta.

PRESENCIA DELS PARTITS EN LES AA.VV. EXPRESSADA EN % COMISSIONS GESTORES I JUNTES ACTUALS

	Creació	Actual
IND	86,4	94,3
PSUC	57,6	56,6
PSC	22	20,7
CDC	3,4	17
OCE-BR	18,6	3,7
MCC-OIC	6,8	11,3
PTC	3,4	3,7
PSAN	8,5	1,8
FE	3,4	-
PCE (I)	6,8	-
CRISTIANS	10,2	-
C.C.	1,8	-
LCR	1,8	1,8
CNT	1,8	1,8
USO	1,8	1,8
ORT	-	1,8
ERC	-	1,8
G. ANARCO	-	1,8

Observem l'increment de presència dels IND, que es troben en la gran majoria de Juntes d'AA.VV. actuals.

El PSUC d'entrada sembla que es manté en equilibri respecte als inicis del moviment urbà. Ara bé, cal tenir en compte que dins les seves sigles s'hi incorporen gran part dels militants d'OCE-BR -com s'ha assenyelat abans-. La qual cosa hauria de sopsar un augment de presència a l'actualitat. El fet que aquest augment no es produeixi vol dir que la reincorporació del PSUC a la tasca urbana dins les AA.VV. després del lapsus de les primeres eleccions legislatives no es va donar amb la mateixa empenta que en els orígens del moviment.

COMPOSICIÓ POLITICA

Atés que estem veient la composició política de les AA.VV., cal que diguem quelcom de la seva Federació.

La Junta de la Federació d'AA.VV. en l'actualitat està presidida per un membre del PSUC. i queda reflectida de la següent manera:

President, dos vicepresidents, secretari, dos vice-secretaris, tresorer i comptador. Aquests càrrecs són ficsos. Dos d'ells estan ocupats per AA.VV. de carrer. Tanmateix hi ha un seguit de vocals que són variables segons les tasques que es duen a terme.

La composició política en aquests moments, agrupant tant els ficsos com els variables és; PSUC, PSC, CDC, MCC i UND. Amb dos càrrecs cadascun d'ells, excepte els socialistes que en disposen de tres, dos d'ells però són vocals.

Com ja hem vist en anteriors capítols d'aquest treball, aquesta és la relació de forces, que des de fa uns anys es belluguen en l'àmbit associatiu urbà. Per tant, aquesta mostra reflecteix la composició política del moviment ciutadà.

El que ja no està d'acord amb aquesta representació, és la proporcionalitat dels càrrecs que ocupen cadascun d'ells. Atés que -recordem de passada- mentre que aquí tots els càrrecs tenen representació paritaria, en les AA.VV. els percentatges són:

- IND	=	55,8%
- PSUC	=	18,8%
- PSC	=	5,6%
- CDC	=	4,7%
- MCC	=	3,0%

Les explicacions les podriem cercar en un intent de mantenir una certa cohesió dins la Federació i evitar enfrontaments amb l'Ajuntament. Atés que els socialistes no s'han mostrat mai massa entusiastes d'aquest moviment.

D'altra manera, si es mantinguessin les proporcionalitats reals, és evident que la Junta estaria composta per INDEPENDENTS i PSUC, i que donada l'heterogeneïtat dels primers, significaria una preponderància per part dels altres partits i de gran part de la població que no veuria en la Federació sinó un reducte partidista.

Per cloure, veurem un resum de cada partit, seguint un ordre segons la seva força actual.:

PSUC

Ha estat el principal animador de les AA.VV., tant pel que respecta als seus inicis, com a l'actualitat. I de la mateixa manera, ha estat present en la majoria de les lluites que s'han dut a terme arreu de la ciutat. Així mateix el trobàvem ja com a impulsor de les Comissions de Barri.

PSC

És la segona força política del moviment urbà, i d'igual manera que el PSUC, però amb molta menys presència, manté un nivell de participació actual semblant al del naixement de les AA.VV.. S'ha de remarcar l'escadussera presència en el moviment urbà, tenint present la seva força electoral.

CDC

Agrupació aquesta que a partir de la seva creació ha anat en augment dins les AA.VV.. Tant pel que respecta a la creació de les AA.VV. darreres com pels càrrecs assolits en les que ja funcionaven d'anys enrera.

OCE-BR

Organització que havent sigut fortament impulsora de les Comissions de Barri i de les primeres Comissions Gestores d'AA.VV. , ha vist minvar paulatinament el seu paper. Sobretot arran de la escisió cap al PSUC dels seus militants més marcats dins el moviment urbà. Tenen actualment un petit paper.

MCC

Al contrari de l'anterior és aquest moviment l'unió de l'esquerra extraparlamentaria, amb una presència que ha anat en augment, a mesura que avançava el procés. Arran de la seva fusió amb l'OIC ha enfortit el seu potencial urbà.

PTC

Aquest partit s'ha mantingut de manera bastant minsa, fins a l'actualitat sense variacions. El trobem en els mateixos barris en que va ésser impulsor de l'A.V..

PSAN

Ha estat aquest l'únic partit de l'esquerra nacionalista, que ha estat impulsor de les AA.VV., i encara el trobem en algun indret. Havent perdut molta de la seva presència.

F.E. - PCE(I) - CRISTIANS

Aquestes forces han vist minvar el seu paper, fins a quedar excloses del moviment actual. Sobretot el darrer, que havia estat un fort impulsor de les AA.VV..

LCR - CNT - USO

Es troben ara amb la mateixa representació que han obtingut des de la seva incorporació en el moviment urbà. De totes passades, és molt escadusser el seu paper, atès que només han estat impulsors d'una A.V. i es troben també en uns A.V.

ORT - ERC

Aquestes dues organitzacions han assolit representació en una A.V. cadascuna d'elles. Juntament amb el grup anterior, no s'han mostrat mai massa estusiastes del moviment urbà.